

HEMELSE VADERS
EN HUN DOCHTERS

© 2019: De schrijvers van deze verhalenbundel

Redactie: Renate Diks

Omslagontwerp: Mediabureau Fan Makers

Foto achterflap: Theo Lode de Leede

Lay-out: Coen Hoogveld

Uitgever: Schrijverij Mooi Mens

ISBN: 978-94-90352-99-8

NUR: 740

Website met informatie, foto's en de lievelingsliedjes van de vaders:

www.hemelsevaders.com

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HEMELSE VADERS

EN HUN DOCHTERS

Inhoud

Proloog	10
Wie niet weg is, is gezien	13
Mijn vader slijpt diamanten, ik slijp mensen	21
Een bijzonder mens	33
Lieve papa, tot ziens	51
Ik zou je nog zoveel willen vertellen	71
Een man uit duizenden, mijn papa	75
Een rots in de (Terschellinger) branding	81
De schoenen van mijn vader	91
De poort naar mijn vader	95
De kleine jongen met de grote droom	99
De doeners	111
Een blijvende herinnering	125
Het leven van Karl-Heinz Zecher	135
Vader, ach vader	145
Vaderskind	151
Ongewenst	171
De levensgenieter	185
Samen naar de markt	189
Het monument voor mijn vader	197
De band met mijn vader	205
Armin Wessel, mijn vader	213
Mijn vader, de Generaal	217
Waninge-power	231
Mijn overleden vader en ik	239
Stil, je vader speelt	245
Mijn lieve, lieve vader	251
Een warme deken aan herinneringen	257
Mijn vader – mijn held	263
Twee ritmes	267
Mijn moedige vader	273
Afscheid	287

Mijn vader leeft gelukkig nog. Door zijn Alzheimer ben ik me meer dan ooit bewust van ieder moment dat we samen hebben en de herinneringen die we samen maken. Ieder verhaal in dit boek geeft een bijzondere band weer tussen dochter en vader.

Geniet ervan zo lang het kan.

Esther Jacobs

No Excuses Lady - www.estherjacobs.info

Goed doel: 10% van de verkoop van HEMELSE VADERS gaat naar stichting Topsport for Life.

Ronnie Möller (1982) is vader van twee jonge zoons en een positief mens. Hij leeft al acht jaar met ALS, sinds 2015 met invasieve 24/7 kunstmatige beademing. Zijn lichaamsspieren zijn vrijwel allemaal gestopt, met oogbesturing communiceert hij met zijn naasten en begeleiding. Het is fysiek, emotioneel en mentaal zwaar, gevangen zitten in je eigen lichaam gun je niemand. Toch voelt Ronnie steeds meer innerlijke rust, zijn spirituele ontwikkeling maakt zijn lijden draaglijk. Ronnie is een trotse ambassadeur van stichting Topsport for Life, die zich inzet voor een betere kwaliteit van leven voor mensen die nú levensbedreigend ziek zijn (meestal door ALS en kanker) en voor wie onderzoek helaas vaak te laat komt. De stichting begeleidt de zieke en de naasten bij dat leven, organiseert volledig verzorgde groepsactiviteiten en vakantie-reizen en realiseert ook individuele hartsdromen.

www.topsportforlife.nl

Proloog

Pa vindt zichzelf veel te jong om nu al opa te zijn. Het is niet anders. Twaalf dagen voor zijn eenenvijftigste verjaardag worden mijn tweelingzons Rico en Michel geboren, zes weken te vroeg. Ik zie nog zijn trotse blik op die hoopjes mens. Op beide couveuses legt hij een Ajax bal. Voetballen zullen ze. Hij is niet voor niets jarenlang trainer geweest.

Als verrassing komt Vince bijna twintig jaar later in ons leven.

Pa krijgt ook nog twee achterkleinzons: Ryan en Kyano. Vijf jongens compenseren het gebrek aan een eigen zoon, in zijn gezin met twee dochters.

Aan mijn jeugd heb ik warme herinneringen. We woonden op het platteland, met ruimte en dieren. Mijn zus Marlou beschrijft haar band met pa in dit boek. Zij was het vaderskind, ik ging liever mijn eigen gang, ook al was ik dol op hem.

In de nacht van 14 op 15 januari 2018 blies pa zijn laatste adem uit, in het hospice Wageningen-Renkum. Gelukkig was ik bij hem, dat had ik hem beloofd.

Vijf weken eerder haalden we mijn ouders op uit Frankrijk, waar ze drieëntwintig jaar hebben gewoond. Net op tijd. Mijn moeder lag na een beroerte in een Frans ziekenhuis, pa bleek uitgezaaide kanker te hebben, alleen zijn dementie was gediagnosticeerd. Heel onwerkelijk om mijn vrolijke, sportieve vader zo snel te zien aftakelen. Hij wilde nog met Vince voetballen. Mijn moeder mist hem uiteraard nog meer.

In juni stuurt Monique, een vriendin van de lagere school, me een bericht dat ze droomt van boeken schrijven. Of ik als uitgever tips heb. Twee dagen later praten we bij. Voor haar biografie is het nog te vroeg, ze heeft al wel over haar overleden vader Joop geschreven. We gaan

op zoek naar meer dochters.

Ik benader Tine Quadens en Rita Zecher, twee artsen die al gepubliceerd hebben bij ons. Na mijn oproep op Facebook stromen de ontroerende verhalen in mijn mailbox.

De eerste man in je leven blijft tenslotte je vader.

Renate Diks

Binnenkort ben ik niet alleen moeder, maar moet ik ook vader zijn. Een beter voorbeeld kon ik niet krijgen.

Sascha Groen (Kockengen, 1984) is getrouwd met Anjo en moeder van Ravi en Niva. Ze werkt in de kinderopvang, schrijft en illustreert.

Haar website www.weduweinoopleiding.nl is een schat vol informatie, kunst en positiviteit. Haar prentenboek over Papa Draak, die niet meer beter wordt, verschijnt binnenkort.

Sascha schrijft over haar vader Luc Groen (1957 – 2018).

Lievelingsnummer van Luc Groen: Hans Zimmer & Lisa Gerrard - *Now We Are Free*.

Wie niet weg is, is gezien

